

като на свои луде.

Калоян изпрати гостите чак до Главната порта при Сечена скала. Двамата стари приятели от младите години в Константинопол няколко пъти се прегърнаха преди да се разделят. Теофил пришпори коня си и първи препусна напред, за да съкрати болката ^{на} ~~при~~ раздялата. Калоян дълго му маха с ръка докато конниците изчезнаха при първия завой на реката. След това се прибра в палатата и ~~първи~~ ^{прати} да извикан Иоана. Младият момък не беше в къщи. У Анины той ~~се~~ ^{се} радваше на малката си дъщеря.

Когато старата им прислужница дойде да му съобщи, че го викат в палата, Иоан и Ана изтръпнаха и се спогледаха побледнели.

Дали царят не бе узнал нещо? Не бяха ли вече злоезичници донесли до ушите му страшната новина? Колко ли грозен щеше да бъде гневът му, щеше ли той в буйната си ярост да пощади майката и детето? Иоан стана решително. Той беше готов на всичко. И макар че сърцето му биеше в безумна трезвога, той се яви пред чичо си със спокойно, неподвижно лице.

Царят го чакаше в работната си. Беше строг и навъсен.

Той накара момъка да седне, след това започна да се разхожда надлъж и нашир из стаята, замислен, със скръстени на гърба ръце. Най-после той спря пред момъка и каза:

- Ти ~~караш~~ ^{стигаши} вече ~~десет~~ ^{осем}надесетата година, Иоане. Утре ~~да~~ ^{се} случи с мене нещо, вече можеш да ме замест~~иш~~ ^{иш}. Сега в новия поход, който готвим, мисля да ти дам да водиш една стотня. Затова от утре ще ~~попиеш~~ ^{попиеш} да се заемеш по-усърдно с копието и лъка. Александър е по-млад от тебе, но по-добър от мнозина стари войводи. Не може да се живее само с мъдри книги и черковни песни. Трябва да слезеш малко на земята. Аз съм намислил и друго нещо. Ако битката се свърши благополучна, лятос ще пратим съгледвачи на запад да ти търсят някоя хубава невеста. Аз искам млад да те